γυναῖκες εἰς τὸν λιμιῶνα, καὶ ἐπουλήθη τὸ σιτάρι ἐκεῖνο, κατὰ πῶς ἠγάπα ὁ Θεὸς, καὶ ὁ ναύτης. τότε ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, ὁποῦ δὲν ἀφήνει ἀπὸ τὸ χέρι του ἐκείνους, ὁποῦ ἐλπίζουν εἰς αὐτόν. ὕστερον δὲ ἐδιηγήθη καὶ ὁ ναύτης τὸ ὅραμά του εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς. καὶ ἐγνώρισαν ὅλοι τους, ὅτι ὁ μέγας Δημήτριος ἦτον, ὁποῦ σκέπει, καὶ διαφυλάττει τὸ κάστρον τῆς πατρίδος του. καὶ ἤθελα παύσῃ τὸν λόγον μου ἕως αὐτοῦ, εὐλογημένοι χριστιανοί, ὅτι ἀρκετὸν εἶναι μόνον ἀπ' αὐτὰ τὰ θαύματα, νὰ καταλάβῃ πᾶσα εἷς τὴν χάριν, καὶ τὴν δόξαν ὁποῦ ἔχει ἐκ Θεοῦ. καὶ ὅτι βλέπω τὴν ὥραν, ὁποῦ παρέρχεται. πλὴν ἐπειδὴ διατ' αὐτὸ ἄρχισα τὸν λόγον μου, διὰ νὰ τὸν τελειώσω κιόλα, θέλω παρακινηθῆ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου, νὰ διηγηθῶ καὶ ἄλλα μερικά. παρακαλῶ δὲ τὴν αὐθεντίαν σας, μὴν ἀμελεῖτε, καὶ νυστάζετε, ἀλλὰ ἀκούσατε μετὰ πάσης προθυμίας καὶ τὰ ἐπίλοιπα τῆς διηγήσεως, νὰ δοξάσετε καὶ τὸν Θεὸν, νὰ ἐπαινέσετε καὶ τὸν ἅγιον, νὰ λάβετε καὶ τὸν ἄξιόν σας μισθόν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, θέλωντας ὁ Θεὸς, νὰ τὸν δοξάσῃ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, οἰκονόμησε, καὶ εὔγαινε μύρον ἀπὸ τὸ κορμίον του, καὶ τοσοῦτον, ὅτι καθεκάστην ἡμέραν τὸ ἔπερναν οἱ χριστιανοί, καὶ οἱ ἐντόπιοι, καὶ οἱ μακρινοί, καὶ ποτὲ δὲν ἐλικέρσευεν, ἀλλὰ ὅσον τὸ ἔπερναν, τοσοῦτο ἀπόμενε περισσότερον ἀπὸ τὴν πρεσβείαν τοῦ ἁγίου. καὶ ὅμως ἔκαμε καὶ μεγάλας ἰατρείας ἐκεῖνο τὸ μύρον, καὶ διατοῦτο περισσότερον τὸ ἔπερναν οἱ ἄνθρωποι μετὰ πίστεως, καὶ τὸ ἔπιναν. ἕνας δὲ ἀσκητὴς καθήμενος εἰς τὸ βουνὶ, ὁποῦ ὀνομάζεται Σωλομῶντα, ἀκούωντας, πῶς ὁ ἅγιος ἀναβλύζει μύρον ἄπειρον ἀπὸ τὸν τάφον, ἀπίστησε, καὶ ἔβανεν εἰς τὸν νοῦν του, ὅτι αὐτοῦ εἶναι ἄλλοι ἅγιοι, ὁποῦ ὑπέμειναν περισσότερα μαρτύρια διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν ἐμυρόβρυσαν, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τί του μαρτύριον ἐδοξάσθη τόσον ἀπὸ τὸν Θεόν; λοιπὸν ὁ Θεὸς θέλωντας νὰ τὸν πληροφορήσῃ, ὅτι ἐπ' ἀληθείας εἶναι τὸ πρᾶγμα, τί οἰκονόμησε; μίαν νύκτα, ἀφόντις ἐδιάβασεν ὁ ἀσκητὴς ἐκεῖνος τὴν ἀκολουθίαν του, ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ. καὶ ἐφάνηκέν του, ὡσὰν ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου. ἐκεῖ εἶδεν ἔμπροσθέν του ἄνθρωπον, ὁποῦ ἐβάστα τὸ κλειδὶ ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ ἁγίου καὶ λέγει του, παρακαλῶ σε, ἐπειδὴ ὡς βλέπω ἐσὺ διακρατεῖς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου, ἄνοιξέ με νὰ προσκυνήσω. ἄνοιξέν του γοργῶ, καὶ ἐσέβη μέσα εἰς τὸ κουβούκλιον, νὰ προσκυνήσῃ, καὶ προσκυνῶντας, εἶδεν, ὅτι πῶς ὅλος ὁ τάφος ἦτον βρεμένος ἀπὸ τὸ μύρον καὶ εὐωδίαζε. καὶ λέγει πρὸς τὸν φύλακα τοῦ τάφου. παρακαλῶ σε, ἔλα νὰ σκάψωμεν ἐδῶ, νὰ ἴδωμεν, πόθεν ἔρχεται τὸ μύρον; ἐφάνηκέν του γοργῶ, ὅτι ὡσὰν ἔφεραν ἐργαλεῖα, καὶ ἄρχισαν νὰ σκάφτουν. καὶ σκάφτοντας, ηὗραν ἕνα μάρμαρον μεγάλον. καὶ ὅμως μὲ πολλὴν κόπον ἐσήκωσάν το, καὶ παρευθὺς ἐφάνη τὸ κορμὶ τοῦ ἁγίου λαμπρὸν κατὰ πολλὰ καὶ ὡραῖον. καὶ μύρον πολὺ ἐχύνετο, καὶ ἀνάβλυζεν ἀπὸ ταῖς τρύπαις τῶν κονταρίων, τόσον ὁποῦ ἐπεριχύθη καὶ ὁ φύλαξ τοῦ τάφου. ὁ δὲ ἀσκητὴς ἀπὸ τὸν τρόμον του, φοβούμενος νὰ μὴν πνιγῇ, ἔκραξε μεγαλοφώνως. ἅγιε Δημήτριε βοήθει μοι. κράζωντας, ὢ τοῦ θαύματος, ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ βλέπει, ὅτι ἦτον βρεμένος ὅλος ἀπὸ τὸ μύρον, καὶ αὐ-

τός.